

U. Araujo, INFOBRICS: UKRAJINIZACE A NACIFIKACE EVROPY

- CZ24 News | 15. června 2023

EU: V návaznosti na to, co se zdá být novým evropským trendem, Paříž zveřejnila zprávu, která považuje stranu Národního sdružení Marine Le Penové za „komunikační kanál pro Rusko“.

Le Penová byla 4 hodiny vyslýchána a popsala to jako „hon na čarodějnice“. Zjevně se stává vhodným obětním beránkem, zatímco Francie čelí velkým protestům proti zneužívání ústavních ustanovení na obranu důchodových reforem.

Měli bychom mít také na paměti, že Le Penová jako poražená prezidentská kandidátka loni slíbila stáhnout [Francii z vojenského velení NATO](#).

V epizodě, která je související, německý soud v Kolíně nad Rýnem zjistil, že Elena Kolbasnikovová, Ukrajinka, která tam žije, „představovala hrozbu pro veřejný mír“, protože během televizního rozhovoru pronesla „proruské“ komentáře. Dostala pokutu 900 eur.

Berlín také [zakázal jakékoli ruské nebo sovětské vlajky](#) během posledních oslav Dne vítězství 9. května.

Ve snaze potírat domnělý „extremismus“ se tak stát sám stává extremistickým. Tvrdá pravda je, že svoboda slova ve velké části Západu již neexistuje.

[Psal](#) jsem o tom, jak nový polský zákon, podepsaný prezidentem Andrzejem Dudou, změnil rusofobii na zbraň, aby rozdrtil politický dissent vytvořením neo-mccarthistické komise pro vyšetřování ruského vlivu v polské politice, který by mohl lidem zabránit v účasti ve veřejných funkcích na deset let. Varšava tím následuje kroky Kyjeva.

Na samotné Ukrajině, s pokračujícím konfliktem, v rámci „protiruských“ opatření došlo k [válce proti pravoslavné církvi](#) a nejméně 11 politických stran bylo zakázáno kvůli jejich „proruským“ postojům.

Vladimir Iščenko, který je vědeckým pracovníkem Institutu východoevropských studií (Freie Universität Berlin), tvrdí, že od revoluce na Majdanu v roce 2014 se „proruský“ používá jako nálepka k marginalizaci „každého, kdo volá po neutralitě Ukrajiny“, stejně jako „protizápadní, neliberální, populistické, levicové a mnohé další diskurzy“. Současné protiruské cítění na Západě se také přizívá na tradici protikomunistických projevů a extremistického nacionalismu.

Již v březnu 2022 jsem psal o nastupujícím trendu neo-mccarthistické [rusofobie](#), která na Západě stavěla na dynamice fenoménu „kultury [zrušení](#)“ a inspirovala také jakousi „kulturu zrušení státem“, když hovoříme o zahraniční politice.

Nyní vidíme, jak se vývoj stejného trendu zhmotňuje v domácí politice. Toto klima vytváří uprostřed hospodářské a finanční krize v [deindustrializované](#) Evropě atmosféru honu na čarodějnice, která je živnou půdou pro extremisty, zejména pro krajně pravicové smýšlení. To je zcela v souladu se současnými procesy a politickými jevy na Ukrajině.

Je ironií, že pouhý popis děsivé reality ukrajinských neonacistických milicí přeměněných na oficiální složky státního bezpečnostního aparátu (od roku 2014) je často označován za „ruskou propagandu“ –

a přesto článek Deutsche Welle z března 2022 stále správně popisoval bojovníky [Azov](#) jako „extrémisté bránící Mariupol“ a jako „krajně pravicoví radikálové“ s „vazbami na extremisty v celé Evropě“.

Azov je nejvíce nechvalně známou, ale je třeba poznamenat, že zdaleka ne jedinou fašistickou vojenskou organizací volně působící na Ukrajině. Podle zprávy z roku 2019 krajně pravicové skupiny, jako je Národní sbor a C14, těžily ze státního financování Kyjeva „národně-vlasteneckých vzdělávacích projektů“.

Zatímco Západ nadále vyzbrojuje a cvičí ukrajinské oficiální síly a žoldáky, může jistě očekávat nárůst terorismu, kriminality a extremismu v samotném evropském bloku, v situaci, která děsivě připomíná operaci Gladio během let studené války – kdy NATO financovalo evropské neonacistické a neofašistické skupiny jako skrytou protisovětskou armádu.

Jak jsem již psal, SITE Intelligence Group, specializovaná na sledování extremistických skupin, v únoru 2022 [varovala](#), že existují evropské neofašistické milice připravené spojit se s ukrajinskými neonacisty.

Samotný Azov rekrutuje zahraniční žoldáky a dobrovolníky a Ukrajina se již začátkem roku 2022 stala [novým globálním centrem krajní pravice](#).

Právě probíhající [bělení ukrajinského neonacistického pluku Azov](#) a dalších podobných ukrajinských skupin otevřelo krajně pravicovým silám v Evropě okno příležitosti k rehabilitaci fašismu.

V současné době těží z mimořádné „směrnice EU o dočasné ochraně“ 4 miliony Ukrajinců, přičemž velká většina z nich jsou civilisté, kteří utíkají před hrůzami probíhajícího konfliktu – ale někteří z velitelů Azov, kteří uprchli do Polska, pravděpodobně navážou dialog a pracovní spojení s evropskými sítěmi. Ti všichni mohou těžit ze současné protiruské vlny.

Aby západní mocnosti udržely takové krajně pravicové sítě pod kontrolou, pravděpodobně zpřísní protidemokratická opatření ve svých zemích a zároveň budou těmto pravicovým silám skrytě pomáhat, jak to dosud dělaly s ukrajinskými radikálními skupinami.

V samotném Německu napojení tajných služeb na neonacistické skupiny vyšlo najevo již v roce 2011, kdy bylo [zjištěno](#), že agent BfV (Spolkový úřad pro ochranu německé ústavy – *Bundesamt für Verfassungsschutz, BfV*, pozn.red.) byl napojen na neonacistický terorismus.

Neo-Mccarthismus, který se začal objevovat například v Polsku a Francii, by měl být vnímán a chápán jako součást takto popsaného širšího kontextu a dalším logickým vývojem by mohl být zákaz politických stran s odlišnými názory.

Zatím je příliš brzy to očekávat, ale není příliš přitažené za vlasy představit si, že pravoslavné náboženství a spiritualita budou nejen „zrušeny“, ale obecně v západních zemích pronásledovány nebo sankcionovány, pokud současné klima eskaluje.

Současnou situaci v Evropě lze tedy popsat jako „ukrajinizaci“ kontinentu se znepokojivými důsledky.

Uriel Araujo, výzkumník se zaměřením na mezinárodní a etnické konflikty.

AUTOR: Uriel Araujo

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24